

3. PLAN SCHUMAN (E.Z.)

Brief van de Voorzitter van de Nederlandse Delegatie
dd. 27 Januari 1951, Ministerie van Economische Zaken
R.E.A. No. 455 (met diverse bijlagen).
(Vgl. verslag van de vergadering dd. 5 Januari 1951,
punt 3).

De heer Spierenburg deelt mede, dat tussen de delegaties algehele overeenstemming bestaat, uitgezonderd wat betreft de prijsregeling, de schrotregeling en de concept-bepalingen betreffende de kartels (artikelen 60 en 61 van het ontwerp-verdrag). Als antwoord op een desbetreffende vraag van Minister Götzen wijst hij er op, dat, voor zover hem bekend, ten aanzien van het punt der kartels de Duitse Regering accoord gaat met de bestaande voorstellen.

Minister van den Brink geeft een uiteenzetting van de moeilijkheden die in het bedrijfsleven zijn gerezen. Hij wijst er op, dat hier te lande het overleg over het Plan-Schuman met het bedrijfsleven volledig is geweest, zulks in tegenstelling met andere landen, zoals b.v. Frankrijk en Duitsland. De industrie uit de Marshall-landen heeft zich zeer onlangs tegen de opzet van het Plan-Schuman verzet. Belangrijker echter is het feit, dat de heer Ingen Housz als vertegenwoordiger van de Nederlandse staalindustrie verklaard heeft, dat bij de onderhandelingen over het Plan-Schuman steeds meer van de oorspronkelijke is afgeweken en dat het optreden van de H.A. de vrije concurrentie dreigt uit te schakelen. De Nederlandse staalindustrie waarschuwt daarom voor ondertekening van het verdrag ~~en behoudt zich volledig het recht voor, of ze al of niet zal deelnemen, zulks omdat op het gebied der prijzen en inzake de schrotregeling geen overeenstemming is bereikt.~~ Een en ander duidt er op, aldus de Minister, dat men zich op het laatste moment aan de verantwoordelijkheid wenst te onttrekken. Spreker stelt zich voor de heren Ingen-Housz en Wemmers (voor de mijnen) in een persoonlijk onderhoud hierop te wijzen, waarbij hij er tevens op zal aandringen, dat men zich thans uitspreekt.

De heer Spierenburg deelt mede, dat over de prijsregeling reeds is gesproken en dat de reactie van de Nederlandse mijn- en staalindustrie bevredigend is. Over de anti-kartelbepalingen (artikel 61 en 62) heeft uitvoerig overleg met de heer Ingen-Housz plaats gevonden. In deze artikelen zal een wijziging noodzakelijk zijn; eerst zal men echter het resultaat van het overleg tussen de Duitsers en de Amerikanen moeten afwachten. Een eventueel kartel in het Ruhr-gebied zou voor Nederland moeilijk aanvaardbaar zijn. Over de kwestie der schrotregeling is intern reeds overeenstemming bereikt.

Minister van den Brink merkt op, dat de regelingen voor de transitoire periode op het moment van het grootste belang zijn. Nu Nederland geleidelijk ook een enigszins belangrijke zware industrie gaat krijgen, voorziet spreker van het Plan-Schuman op den duur grote voordelen voor ons land. Consequentie van het plan is, dat we gedurende de overgangperiode $1\frac{1}{2}$ % peraequatie op de kolen zullen moeten betalen. Hiertegenover staat, dat we het staal beduidend goedkoper zullen inkopen, dan wanneer we niet tot de Schuman-combinatie zouden toetreden.

Spreker maakt daarna nog een drietal concrete opmerkingen. In de eerste plaats informeert hij, of met betrekking tot de aftrek van de Duitse omzetbelasting op export inderdaad genoegdoening zal worden verkregen. (vide blz. 15, punt c). Voorts vraagt de Minister zich af, hoe

L, indien

L aannemelijke

L wordt her-
kegen.

men het kostenpeil aan het einde van de transitoire periode kan voorzien (vgl. blz. 16, eerste alinea). Betekent dit, dat wij de kolen die we uit België momenteel betrekken, goedkoper krijgen? Naar aanleiding van het gestelde op blz. 19, eerste alinea der nota, stipuleert de Minister, dat de instandhouding van prijsegalisatie, met inbegrip der vrachten, conditio sine qua non voor de parafering zal moeten zijn.

Minister Stikker wijst er op, dat deelneming van Nederland aan het Plan-Schuman internationaal gezien noodzakelijk is. De Schuman-organisatie kan worden beschouwd als het pendant van de Nederlandse bedrijfsorganisatie op het internationale terrein. Spreker zou het op prijs stellen, wanneer dit gezichtspunt ook **nog onder** de aandacht van de Nederlandse industrie zou kunnen worden gebracht. (Minister van den Brink zegt toe aan de Nederlandse industriëlen mededeling te zullen doen van het standpunt van de Minister van Buitenlandse Zaken)

De Voorzitter heeft ook oog voor de grote internationaal-politieke voordelen van deelneming van Nederland aan het Plan-Schuman. De hieraan verbonden bezwaren en risico's zijn niet zo groot te achten.

Minister Lieftinck waardeert het, dat de delegatie aandacht heeft besteed aan het door hem uitgesproken verlangen om een bepaling te doen opnemen, verband houdende met de eventualiteit van een beëindiging der Europese Betalings Unie. De hiervoor ontworpen tekst is echter wel zeer vaag; spreker neemt aan, dat we t.z.t. eventueel zelfstandig een interpretatie zullen moeten geven van wat als een "nuttige maatregel" dient te worden beschouwd.

Wat betreft de band met Engeland heeft de Minister de indruk, dat de conjunctuur voor ijzer en staal beïndrukkend beter zal worden, hetgeen wellicht de kans vermindert, dat Engeland op een of andere wijze met de Schuman-combinatie zou meedoen. Niettemin blijft spreker het juist achten, dat men al het mogelijke zal blijven doen om de band met Engeland te leggen.

De heer Spierenburg antwoordt aan Minister Lieftinck, dat de monetaire formule niet concreter kon worden geredigeerd. Wat de positie van Engeland betreft, deelt spreker in de eerste plaats mede, dat alle inlichtingen van de laatste tijd er op wijzen, dat genoemd land gaarne met de Schuman-landen een overeenkomst wenst aan te gaan.

Aan Minister van den Brink antwoordt spreker, dat de peraequatie ad $1\frac{1}{2}$ % van de kolenprijs het maximum vormt, hetwelk ieder jaar met 20% zal worden verminderd. België, dat de verplichting op zich heeft genomen om na 5 jaar - welke periode eventueel zou kunnen worden verlengd tot 7 jaar- alle restricties af te schaffen, brengt hiermede zware offers. De Belgische kolenprijs zal frs. 620 per ton gaan bedragen (d.i. dus inderdaad lager dan de huidige prijs), welke prijs men verwacht tot het einde van de overgangperiode te kunnen handhaven. De Belgische staalprijs zal eveneens dalen; de maximumstaalprijs zal n.l. komen te liggen op een niveau tussen het huidige Duitse - en Belgische prijspeil. Over het punt der Duitse omzetbelasting viel geen overeenstemming te bereiken. Deze zaak zou naar sprekers inzicht aan de H.A. moeten worden voorgelegd; z.i. zal aan het Nederlandse standpunt genoegdoening worden gegeven. Voorts deelt spreker mede, dat de inmiddels gewijzigde tekst de mogelijkheid inhoudt van instandhouding der prijsegalisatie door Nederland, ook voor wat betreft de vrachten.

Minister van den Brink verklaart met het voorstel van de heer Spierenburg inzake het punt betreffende de Duitse omzetbelasting accoord te kunnen gaan.

Minister Stikker is van oordeel, dat de primair bij het Schuman-verdrag betrokken Ministers de Ministers van Economische Zaken der onderscheidene landen zouden moeten zijn. Spreker zou het op prijs stellen, wanneer de Minister van Economische Zaken ter Ministersconferentie zich steeds, wegens de daaraan verbonden politieke aspecten, door een politiek adviseur van het Ministerie van Buitenlandse Zaken zou laten vergezellen.

Besluit.

De Raad besluit daarna het volgende:

1. zijn goedkeuring te hechten aan de ingediende nota van de Nederlandse delegatie;
2. de regeling betreffende de nog openstaande punten van het Schuman-verdrag, t.w. betreffende de prijzen, de schrotregeling en de bepalingen inzake de kartels te delegeren aan de Minister van Economische Zaken.
3. de door sub 2 genoemde Minister toegezegde nota, houdende concept-instructie voor de te houden Ministersconferentie, voorafgaande aan de ondertekening van het Schuman-verdrag, af te wachten.

Mr. Blaisse verlaat de vergadering.

4. HANDELSOVEREENKOMST MET WEST-DUIJSLAND (E.Z.)

Rapport van de Voorzitter van de Nederlandse delegatie, aangeboden door de Minister van Economische Zaken dd. 26 Januari 1951, R.E.A. No.466 (met diverse bijlagen).

De Voorzitter is van oordeel, dat de delegatie grote dank verdient voor haar moeizame arbeid en taaie volharding.

Minister van den Brink sluit zich bij de dankwoorden van de Voorzitter aan. Hij wijst er op, dat, voor het geval Duitsland straks weer in financiële moeilijkheden zou garaken, het gevaar bestaat, dat het verdrag herziening zal behoeven.

Minister Mansholt heeft eveneens grote waardering voor het werk der delegatie, al is hij over de uitvoering der overeenkomst niet geheel gerust. Naar verluidt, gaan de Duitsers de grens n.l. al sluiten voor de Nederlandse boomkwekerijproducten, waarbij men aan Duitse kant voorgeeft, dat zulks op grond van phytopathologische overwegingen noodzakelijk is. Spreker kan hierin bezwaarlijk berusten en heeft het voornemen de Duitse Minister van Landbouw ter zake persoonlijk te benaderen.

Minister Lieftinck deelt mede, dat door de delegatie een voorstel is gedaan tot het toestaan van een crediet ad f.15 mln. ten behoeve van de transitohandel. Hieromtrent doet zich verschil van mening voor tussen enerzijds de Nederlandse delegatie, die zou willen, dat het crediet in de specifieke valuta ter beschikking wordt gesteld, en de Nederlandse Bank, die hiertegen bezwaar schijnt te koesteren. De Minister verklaart tegen het voorstel van de Nederlandse delegatie geen overwegend bezwaar te hebben.

Dr. Holtrop kan met het voorstel accoord gaan, indien de banken over de desbetreffende valuta's inderdaad de beschikking hebben.

Afgek. van Ch. R.Z. 7/2 '51